Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător Nadejda Mazur

dosarul nr.2r-2335/25
2-24067448-02-2r-27112025

D E C I Z I E

12 martie 2026 **mun.Chișinău**

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

Instanța compusă din:
Președintele completului Serghei Dimitriu
Judecătorii Violeta Gîrleanu și Constantin Roșca

examinând, fără participarea părților, recursul declarat de avocatul Victor Panțîru, reprezentantul recurentului Ion Prisăcaru,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Olesea Prisăcaru către Ion Prisăcaru, intervenienți accesorii BC ”Moldova Agroindbank” SA, notarul Svetlana Criucova privind partajarea averii în devălmășie și,

cererea reconvențională înaintată de Ion Prisăcaru către Olesea Prisăcaru privind recunoașterea datoriilor drept comune în devălmășie, partajarea bunurilor imobile, încasarea sumei,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 03 noiembrie 2025, prin care s-a admis cererea înaintată de Olesea Prisăcaru privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii,

a c o n s t a t a t:

1. La data de 19 iunie 2024, Olesea Prisăcaru a depus cerere de chemare în judecată, ulterior completată, către Ion Prisăcaru, intervenienți accesorii BC ”Moldova Agroindbank” SA, notarul Svetlana Criucova privind atribuirea *****, cu valoarea de piață de 2.417.609 lei, cu obligarea la achitarea sultei de ½ pârâtului Ion Prisăcaru în sumă de 1.208.804 lei și divizarea ipotecii și contractului de credit din 12.07.2019 la suma de 1.994.000 lei în două părți egale, a câte ½ cotă-parte ideală; încasarea costului a ½ din automobil în sumă de 4.500 euro și cheltuielilor de judecată (f.d.2-11, 66-69).
2. Ulterior, Ion Prisăcaru a înaintat acțiune reconvențională către Olesea Prisăcaru privind recunoașterea datoriilor drept comune în devălmășie, partajarea bunurilor imobile, încasarea sumei (f.d.41-49).

3. În ședința de judecată din 30 octombrie 2025, Olesea Prisăcaru a înaintat cerere de asigurare a acțiunii, solicitând interzicerea lui Ion Prisăcaru de a o împiedica în exercitarea dreptului de proprietate și de folosință asupra***** (f.d.63-65).
4. În motivarea cererii a specificat că pârâtul, în calitate de coproprietar al bunului imobil, îi împiedică exercitarea dreptului de folosință asupra proprietății ce îi aparține. În acest sens, reclamanta a indicat că în vederea exercitării dreptului său de proprietate și, respectiv, de folosință, a expediat către pârât o cerere prin care a solicitat să i se permită accesul liber în apartament și folosirea acestuia conform destinației, însă nu a primit niciun răspuns. Totodată, aceasta a depus o plângere la poliție, fiindu-i comunicat că raporturile dintre foștii soți au caracter juridic-civil.

De asemenea, reclamanta a menționat că la 29 octombrie 2025, executorul judecătoresc Guțu Vitalie, la cererea sa, a constatat la fața locului faptul că aceasta nu avea acces în apartament, iar pârâtul deși se afla în interiorul locuinței, a refuzat să deschidă ușa.

În aceste circumstanțe, reclamanta a solicitat în temeiul art.175 alin.(1) lit.b) Cod de procedură civilă, interzicerea lui Ion Prisăcaru de a împiedica exercitarea de către Olesea Orioglo (Prisăcari) a dreptului de proprietate și de folosință asupra apartamentului nr.*****.

Soluția instanței de fond:

5. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 03 noiembrie 2025, s-a admis cererea înaintată de Olesea Prisăcaru privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, fiind interzis lui Prisăcaru Ion de a împiedica exercitarea de către Olesea Orioglo a dreptului de proprietate și de folosință asupra apartamentului *****,mun.Chișinău, cu nr.cadastral ***** (f.d.81-82).

Solicitarea recurentului:

6. La data de 12 noiembrie 2025, avocatul Victor Panțîru, reprezentantul recurentului Ion Prisăcaru, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 03 noiembrie 2025, solicitând casarea acesteia, cu soluționarea prin decizie a problemei respective dispunând respingerea cererii de asigurare a acțiunii, ca fiind neîntemeiată (f.d.83-84).

Argumentele părților:

7. În motivarea recursului, a invocat că instanța de judecată a aplicat eronat normele procesuale privind asigurarea acțiunii, întrucât prin încheierea din 03.11.2025 i-a fost interzisă săvârșirea unor acțiuni și nu a unor acte, după cum prevăd dispozițiile legale la care s-a făcut trimitere. Acesta a susținut că măsurile de asigurare a acțiunii pot fi dispuse exclusiv în scopul garantării executării unei eventuale hotărâri judecătorești, conform art.174 alin.(1) Cod de procedură civilă și art.175 alin.(2) Cod de procedură civilă.

În argumentarea recursului, recurentul a menționat că normele citate nu permit instituirea unor măsuri de asigurare care să urmărească revendicarea dreptului de proprietate

sau a folosinței asupra unui bun litigios. Totodată, acesta a invocat că instanța nu a motivat în ce mod pretinsa îngrădire a dreptului de proprietate al reclamantei ar putea împiedica executarea unei eventuale hotărâri judecătorești.

Recurentul a mai susținut că încheierea contestată este ilegală, deoarece a fost întemeiată pe norme juridice inaplicabile situației litigioase. În opinia acestuia, caracterul neîntemeiat al măsurii de asigurare rezultă și din obiectul acțiunii formulate de reclamantă, care nu solicită atribuirea imobilului în proprietate exclusivă, ci vânzarea bunului supus partajării la licitație.

8. *La 03 februarie 2026, Olesea Orlioglo (Prisăcaru) de depus referință* la cererea de recurs înaintată, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea încheierii.

A menționat că Ion Prisăcaru pe parcursul litigiul care se examinează, împiedică exercitarea dreptului de proprietate și folosință asupra apartamentului vizat. Măsura de asigurare aplicată prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 03 noiembrie 2025, este legală și necesară pentru protejarea drepturilor sale asupra bunului aflat în proprietate devălmașă.

În susținerea poziției sale, aceasta a făcut trimitere la actul de constatare a faptelor și stărilor de fapt nr.3 din 29 octombrie 2025, întocmit de executorul judecătoresc Vitalie Guțu, prin care s-a constatat imposibilitatea acesteia de a avea acces în apartamentul situat în mun.Chișinău, str.*****, bun aflat în coproprietate cu fostul soț Ion Prisăcaru. Potrivit celor constatate de executorul judecătoresc, la data de 28 octombrie 2025, Olesea Orlioglo s-a deplasat la apartamentul litigios împreună cu executorul judecătoresc, însă nimeni nu a deschis ușa, deși în interior se observau semne evidente ale prezenței unei persoane. Totodată, aceasta a încercat să îl contacteze telefonic pe Ion Prisăcaru, însă fără rezultat, apelul telefonic fiind auzit din interiorul apartamentului. De asemenea, s-a stabilit că reclamanta nu a putut descuia ușa cu cheile pe care le deținea, întrucât lăcata fusese schimbată, fapt ce a determinat imposibilitatea accesului său în imobil.

Intimata a mai indicat că la 10 noiembrie 2025 a fost intentată procedura de executare nr.021-1831/2025 în baza documentului executoriu emis în cauza respectivă, însă în pofida existenței procedurii de executare, Ion Prisăcaru refuză în continuare să îi permită folosirea apartamentului care constituie obiect al litigiului.

Totodată, aceasta a invocat și demersul executorului judecătoresc nr.021-942, potrivit căruia debitorul evită executarea actului judecătoresc și tergiversează prezentarea sa în fața executorului judecătoresc, invocând diferite motive privind activitatea sa profesională.

În final, intimata a susținut că eventuala casare a încheierii contestate ar avea drept consecință imposibilitatea acesteia de a se folosi de bunul comun, în timp ce Ion Prisăcaru ar continua să utilizeze exclusiv imobilul litigios, ceea ce ar crea un dezechilibru evident între drepturile coproprietarilor și ar obliga-o să își identifice un alt loc de trai (f.d.98).

Termenul de declarare a recursului:

9. În conformitate cu art.425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Colegiul judiciar constată că prin depunerea cererii de recurs la 12 noiembrie 2025, recurentul a respectat termenul procesual prevăzut în art.425 din Codul de procedură civilă, fiind contestată încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) emisă la 03 noiembrie 2025.

Aprecierea instanței de recurs:

10. Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, Colegiul conchide că recursul urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din considerentele ce succed.
11. În acord cu prevederile art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.
12. Potrivit art.174 Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.
13. În temeiul art.175 alin.(1) lit.a) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.
14. Conform alin.(2) a articolului indicat, judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanţilor la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acţiunii care să corespundă scopurilor specificate la art. 174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acţiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depăşeşte valoarea acţiunii.
15. În conformitate cu art.177 alin.(1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.
16. În acest context, Colegiul notează că asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.
17. Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.

18. Colegiul relevă că la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul *in mora* (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.
19. În același timp, asigurarea acțiunii trebuie să corespundă scopului legitim şi să fie proporțională, adică ingerințele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamantului. Depășirea scopului asigurării acțiunii va echivala cu o încălcare gravă a drepturilor părții opuse în cadrul procesului civil.
20. Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei și motivele invocate de recurent, Colegiul constată că instanța de fond justificat a reținut starea de fapt și a aplicat cadrul legal situației.
21. Astfel, Colegiul notează că obiectul litigiului dedus judecății îl constituie partajul averii în devălmășie a foștilor soți.
22. Prin cererea de asigurare a acțiunii, Olesea Orioglo (Prisăcaru) a solicitat asigurarea acțiunii prin interzicerea lui Ion Prisăcaru de a o împiedica în exercitarea dreptului de proprietate și de folosință asupra ap.*****.
23. Prin încheierea instanței de fond din 03 noiembrie 2025, cererea a fost admisă, fiind dispusă interzicerea lui Ion Prisăcaru de a împiedica exercitarea de către Olesea Orioglo (Prisăcaru) a dreptului de proprietate și de folosință asupra apartamentului nr.*****.
24. În aceste condiții, Colegiul relevă că măsura de asigurare aplicată este menită să asigure reclamantei posibilitatea exercitării efective a dreptului de proprietate și de folosință asupra bunului litigios, precum și să prevină perpetuarea unei situații de fapt care ar putea afecta realizarea drepturilor pretinse până la soluționarea litigiului în fond.
25. Aplicarea măsurii provizorii nu constituie o anticipare a soluției asupra fondului și nu implică o analiză aprofundată a temeiniciei pretențiilor, ci doar o apreciere sumară asupra necesității prevenirii unor consecințe prejudiciabile iremediabile, fiind în concordanță cu obiectul acțiunii și fără a reprezenta o expunere asupra fondului cauzei.
26. Colegiul subliniază că finalitatea acestei măsuri este una distinctă și, anume, până la soluționarea litigiului în fond, menținerea unei situații de fapt necesare exercitării drepturilor pretinse de reclamantă, fără a prejudicia soluția ce urmează a fi pronunțată în cadrul judecării fondului cauzei.
27. Nu poate fi reținut argumentul recurentului potrivit căruia solicitarea înaintată constituie obiectul unui litigiu separat, în cazul în care reclamanta pretinde că a existat o tulburare sau încălcare a dreptului de proprietate al său, ori măsura solicitată urmărește exclusiv asigurarea posibilității exercitării drepturilor pretinse pe durata examinării cauzei.

28. Completul atestă că măsurile de asigurare nu constau doar în conservarea unui bun imobil, ci, în dependență de obiectul litigiului, judecătorul este în drept să aplice și alte măsuri de asigurare a acțiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174 Cod de procedură civilă.
29. În acest context, Colegiul apreciază că măsura dispusă de prima instanță este adecvată scopului urmărit, întrucât aceasta nu presupune transmiterea posesiei exclusive asupra bunului litigios și nici limitarea dreptului de proprietate al pârâtului, ci doar interzicerea unor acțiuni de împiedicare a accesului și folosinței bunului de către coproprietar.
30. La fel, Colegiul respinge ca neîntemeiat argumentul recurentului privind omisiunea instanței de a argumenta în ce măsură îngrădirea dreptului de proprietate va afecta o eventuală hotărâre de judecată, din moment ce aceasta solicită vinderea bunului imobil la licitație.
31. Imposibilitatea reclamantei de a avea acces și de a utiliza bunul aflat în coproprietate pe durata examinării cauzei este susceptibilă să afecteze în mod direct exercițiul drepturilor sale patrimoniale și să genereze prejudicii continue, ceea ce justifică intervenția provizorie a instanței.
32. Sub aspectul proporționalității, Colegiul constată că măsura dispusă de instanța de fond este una adecvată și necesară, fiind limitată exclusiv la interzicerea lui Ion Prisăcaru de a împiedica exercitarea de către Olesea Orioglo (Prisăcaru) a dreptului de proprietate și de folosință asupra apartamentului nr.*****.
33. Din considerentele menționate şi având în vedere faptul că prima instanță întemeiat a admis cererea cu privire la asigurarea acțiunii, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul judiciar ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat şi de a menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 03 noiembrie 2025, prin care s-a admis cererea înaintată de Olesea Prisăcaru privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.
34. În conformitate cu prevederile art.427 lit.a), 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,

d e c i d e :

Se respinge cererea de recurs înaintată de avocatul Victor Panțîru, reprezentantul recurentului Ion Prisăcaru.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 03 noiembrie 2025 privind admiterea cererii de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Olesea Prisăcaru către Ion Prisăcaru, intervenienți accesorii BC ”Moldova Agroindbank” SA, notarul Svetlana Criucova privind partajarea averii în devălmășie și,

cererea reconvențională înaintată de Ion Prisăcaru către Olesea Prisăcaru privind recunoașterea datoriilor drept comune în devălmășie, partajarea bunurilor imobile și încasarea sumei.

Președintele completului Serghei Dimitriu

Judecătorii Violeta Gîrleanu

Constantin Roșca